

Sr. President,

pel febrer 1939 vaig fer lliurar a mans del President Companys un projecte d'organització d'assistència cultural i material dels catalans residents a França. Allò que les circumstàncies poc favorables i les desviacions dels nostres no permeteren de dur a bon terme, potser és arribat el moment de fiter-ho amb pla/serenitat.

Les noves condicions d'Europa i la organització present del Govern de la Generalitat de Catalunya donen, d'una banda, la possibilitat d'estructurar per bona part dels departaments de França, aon hi ha comunitats catalanes, els serveis necessaris d'assistència als nostres compatricis; d'altra banda això presuposa la direcció i l'impuls del Govern de la Generalitat, com també la coordinació amb els Casals Catalans establerts en les principals viles de les Amèriques i d'Austràlia que tindrien possibilitat i voluntat de trametre per als catalans una pila de coses de tot ordre en robes, queviures, material sanitari, d'intercanvi cultural, polític....

Aquestes consideracions m'han induït a proposar l'ampliació i la reorganització de l'AJUT CATALÀ existent a Toulouse, Perpinyà, Montpeller mantant-lo per juntes departamentals i locals dependents de la Comissió Central dins la corresponent Conselleria de la Generalitat de Catalunya. En fóra la secció més urgent la de sanitat, embrancada en la "Creu Roja Espanyola", per a la visita de malalts catalans majorment nois i joves, dones i ancians, assistència dels hospitalats i cases de repòs; - següent les seccions d'invalídats, mutilats, vidues... - la secció de distribució de queviures i de robes per a famílies i per zones singularment necessitades.

Cooperant amb entitats que ja hi pensen, caldria amb temps preveure i disposar el necessari pel nostre retorn massiu a Catalunya. No deuríem negligir les bones relacions amb els organismes internacionals d'ajut, majorment americans, que podrien ésser-nos ben útils ara i després.

No cal dir que l'AJUT CATALÀ hauria de funcionar amb discreta independència, sense trencar per això la convenient coordinació amb el Ministeri de l'Emigració de la República Espanyola. Per a la organització i direcció de l'AJUT CATALÀ a la manera dita, m'acut de moment com particularment apte el nom de Josep M. Benet de Caparà, qui podria aportar-hi l'experiència seva adquirida en la secció espanyola dels Quakers de Toulouse, acompanyat potser d'Isidre Ribera, el qual també hi fou i ara és a la Delegació de París.

Paris, 24. febrer 1946

A l'Hon. Josep Irla,
President de la Generalitat de Catalunya.

Juan Villar Costa

*PS. La Generalitat veu que necessitaria una emissora francesa, des d'ara
poguem parlar al folle català.*

2. Museo de Luchino
Pavia (II)

—
Rq. me re Filutias
Quadronea
(*stans* *peruviana*)

En vista de la vostra lletra del 24 de febrer d'enguany, em plau manifestar-vos que el Govern ha vist amb gust les vostres suggestions relatives a l'AJUP CATALA i que les estudiarà per a procurar recollir-ne, en ocasió oportuna, allò que sigui viable.

El que m'és grat comunicar-vos per ordre del Molt Honorable Senyor President.

Visqueu molts anys pel bé de Catalunya.

Paris, 25 de març del 1946.

ELS SOTS-SECRETARIS,